

«Em costa creure algunes enquestes sobre l'independentisme a Catalunya»

ENTREVISTA. El director del diari basc *Berría*, **Martxelo Otamendi**, parla en la segona part de l'entrevista sobre les diferències i les semblances entre el procés basc i el català cap a la independència. El basc és forçat a respectar la forçosa real de l'independentisme català. El qualifica d'«independentisme d'enquesta», de «cap de setmana» o «de congrés», en una referència clara a CiU.

Otamendi, entre la senyera i la ikurriña, abans de fer una conferència a Manresa. Foto: Clàudia Benavent

Feia uns anys molts ciutadans catalans admiraven els corrents nacionalistes bascos perquè se'ls veia més reivindicatius que no pas els que hi havia a Catalunya. Amb l'efervescència de les consultes independentistes potser ens ho creiem més. Ara és el País Basc qui té una mica d'enveja pel que es gesta a Catalunya?

El que ha passat a Catalunya, dit amb tot el respecte, és que, amb poc temps, ha passat de fer una sensació de revolada sobiranista a atomitzar-se molt les opcions sobiranistes. Crec que s'està tornant a mirar el País Basc des de Catalunya sota el concepte que allà les opcions sobiranistes tendeixen a unir-se i aquí, a dinamitar-se. Amb tots els respectes, surt Esquerra per una banda, Carretero per l'altra, l'altre per l'altra? A més, són opcions que no tenen suport electoral. A part de CiU i ERC, que són forces ja consolidades, fa la sensació que aquells satèl·lits que van sortir d'ERC no han quallat. Aquí esteu en un procés més de dinamitació, de dispersió, quan allí [al País Basc] hi ha un procés d'aglutinació. Però és cert que hi ha hagut una efervescència sobiranista els últims set o vuit anys que no s'havia conegut abans.

Els catalans independentistes potser envegen la unitat de la classe política independentista basca, mentre que vostès potser envegen una mica el moviment de la societat civil catalana.

S'ha seguit molt de prop tot el que ha passat a Catalunya, amb allò del juliol de fa dos anys [el 10-J]. Hi vaig ser, per cert, en aquella manifestació. I, després, es va seguir molt de prop tot el procés dels referèndums. Allí [al País Basc] no fa la sensació que [els referèndums] hagin de quallar. Quan aquí es celebraven referèndums, allà s'iniciava el procés d'ETA. Fa la sensació que allí la metodologia de treball no es basarà en declaracions unilaterals d'alguns ajuntaments o de referèndums, sinó que es treballarà molt per configurar la mesa de partits polítics d'Aiete [on es va reunir el grup de mediadors internacionals de Brian Currin per iniciar el procés de pau]. No sembla que aquesta via del sobiranisme popular, que és molt interessant, per anar a una gran consulta nacional hagi quallat. Tenim l'avantatge que, quan finalitza un procés armat, s'ha d'iniciar una negociació política.

Quines són les principals diferències entre els dos independentismes?

En la base, no n'hi ha tantes. No és en el fons, sinó en com arribar-hi. Al País Basc serà a partir de la configuració d'una mesa de partits que porti a una resolució que es pugui aplicar. I a Catalunya no hi és aquesta fase, encara, de negociació, en què els partits catalans fan un pacte previ? Ja va passar amb l'Estatut, es van reunir i llavors van fer el que van fer amb l'Estatut.

Vostè creu que el procés al País Basc està més avançat que a Catalunya?

No. Van en ritmes diferents per camins diferents.

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=gIGill2KobM>

Intervenció de Martxelo Otamendi a la II Nit Bages per la Independència

L'Assemblea Nacional Catalana s'ha marcat el 2014 per celebrar un referèndum d'independència. Vostè creu que és factible que el 2014 Catalunya pugui arribar a ser independent?

Són dues coses distintes. Que es pugui arribar a celebrar el referèndum és una cosa i que Catalunya sigui independent, una altra. Amb tot el respecte, a mi em costa creure els resultats que llegeixo d'algunes enquestes sobre l'independentisme a Catalunya.

Una certa enveja?

Crec que és més un independentisme d'enquesta que no pas real.

Al final, el que compta és posar el vot.

En un procés d'independència, abans de posar el vot, a la gent, se li ha d'explicar què és un procés d'independència, les dificultats que tindrà, els boicots que patiran? Una cosa és que el 2014 es faci un referèndum insubmís, que no tingui el vist-i-plau del govern espanyol. No sé si el Parlament català estarà en condicions d'aixecar-se i de convocar un referèndum vingui qui vingui. Estem al 2012. El 2014 és molt a prop. Haurien de canviar molt les coses. L'independentisme català hauria de fer molt múscul social. Sense CiU, no es pot fer. Falta CiU. A mi se'm fa estrany de pensar que, d'aquí dos anys, CiU convoqui un referèndum. Una altra cosa és la societat catalana. Una cosa és un referèndum convocat pels ajuntaments i l'altra, un de convocat pel Parlament.

Clàudia Benavent

Vostè com valora que el lehendakari Patxi López digués que si Catalunya obtingués el concert econòmic seria insolidari per a la resta de regions d'Espanya?

És una falta de respecte a la voluntat dels catalans de tenir la seva pròpia fiscalitat. És inacceptable que ho digui un lehendakari basc, que representa els ciutadans de Guipúscoa, Biscaia i Àlaba. És una ingerència en assumptes interns dels catalans.

Aquí a Catalunya seria molt difícil, per no dir impossible, que el PP i el PSC arribessin a algun acord de govern. Què té Euskadi que ho faci possible allà?

Primer, les ganes que tenen els socialistes d'arribar a la lehendekaritza a qualsevol preu, amb el suport del PP, amb el cabreig consegüent de molts socialistes bascos i també de socialistes catalans del PSC. Això va ser possible gràcies a l'aplicació de la llei de Partits, que va fer que l'esquerra abertzale no fos al parlament [basc]. Va ser una pujada fictícia en escons d'alguns partits. L'únic objectiu de la llei de Partits era impossibilitar que l'esquerra abertzale fos al Parlament de Gasteiz i, així, possibilitar que hi hagués un lehendakari socialista. Al País Basc, el PSE i el PP no han donat mai majoria al Parlament.

Si aquí PSC i PPC algun dia sumessin per govern, s'arribaria a un escenari semblant?

No. Allà hi havia l'excusa d'ETA i la de treure els nacionalistes després de 30 anys al govern. Aquí no es donen aquestes circumstàncies. El PSC es trencaria si hi hagués un intent de la direcció d'arribar a un acord legislatiu amb el PP.

PARLANT DE POLÍTICA GENERAL

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=nYeK0UTajJ8>

Otamendi comenta l'escàndol del rei, la caiguda en desgràcia de Garzón i la polèmica a l'entorn dels mètodes de la policia basca, l'Ertzaintza